

Nr 260

Av herr Persson i Heden m. fl., om statligt kreditstöd vid förvärv av skogsfastighet.

(Lika lydande med motion nr 199 i Första kammaren)

I vissa områden kan produktionsmarken i framtiden användas endast för skogsproduktion. Det är självfallet angeläget att denna mark kommer till så effektivt utnyttjande som möjligt. Det torde inte kunna bestridas att det bästa resultatet i sådana områden uppnås genom inriktning av rationaliseringsverksamheten på bildande av skogsbruksföretag med samma förutsättningar som en- och tvåfamiljsjordbruken att ge innehavaren en tillfredsställande försörjning, dvs. familjeskogsbruk.

Vid reformeringen av jordförvärvslagstiftningen 1965 upptogs enskilda personer, som avser att skaffa sig sin huvudsakliga inkomst av rena skogsbruksföretag, som förvärvskategori men medgavs inte statligt kreditstöd för förvärv eller rationalisering av sådana företag. I propositionen om förvärvslagstiftningen hävdade departementschefen att statligt stöd till markanskaffning av sådana företag inte borde utgå. Tredje lagutskottet framhöll emellertid att en alltför snäv gränsdragning mellan kombinerade jord- och skogsbruk och rena skogsbruk kunde vara ägnad att leda till att olämpliga brukningsenheter av förstnämnda slag bibehölls. Fog syntes utskottet föreligga för uppfattningen att de rena skogsbruken som brukningsform blev allt vanligare. Utskottet ansåg att rationellt skogsbruk av familjetyp åtminstone i viss utsträckning borde kunna främjas av det allmänna genom statligt kreditstöd och att frågan härom borde utredas. Riksdagens beslut blev i överensstämmelse härmed. Frågan har sedan utan närmare kommentarer från departementschefen överlämnats till skogspolitiska utredningen.

Det av fjolårets riksdag fattade beslutet om riktlinjer för jordbrukspolitiken är av väsentlig betydelse för jordbruksrationaliseringen — och därmed i realiteten också för frågan om familjeskogsbruk. Sistnämnda fråga ägnades emellertid inte något större intresse i ifrågavarande proposition. Då den aktualiserades genom motioner, hänvisade jordbruksutskottet och riksdagen endast till att frågan var under prövning hos skogspolitiska utredningen.

Enligt vår mening bör man inom bygder med överloppsskog, dvs. i första hand inom de egentliga skogsbygderna men i viss mån även inom mellanbygderna, i främsta rummet inrikta sig på att bilda sådana privat-

ägda skogsbruk, som avser att ge ägaren hans huvudsakliga arbetsinkomst. I följd härav bör även i fråga om statligt kreditstöd samma regler gälla för bärkraftiga och till full bärkraft uppbyggbara skogsbruksföretag som för motsvarande jordbruksföretag. Fjölårets jordbruksreform ökar angelägenheten av en skyndsam lösning av frågan. Enligt riksdagsberättelsen kan man emellertid inte vänta betänkande från skogspolitiska utredningen under innevarande år. Det bör dock vara möjligt att ge frågan om statligt kreditstöd åt familjeskogsbruk sådan förtur i utredningsarbetet, att förslag i ämnet kan föreläggas riksdagen redan hösten 1968 eller senast våren 1969.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om så skyndsam prövning av frågan om statligt kreditstöd till förvärv av fastigheter med uteslutande skogsmark, att förslag i ämnet kan föreläggas redan 1968 års höstriksdag eller senast 1969 års vårriksdag.

Stockholm den 23 januari 1968

Arne Persson (cp) i Heden	Bertil Jonasson (cp)	Tage Sundkvist (cp)
Jan-Ivan Nilsson (cp) i Tvärålund	Erik Larsson (cp) i Norderön	Robert Dockered (cp)